

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 120

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 13 februarie 2017

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 637 din 27 octombrie 2016 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
174. — Decizie privind unele măsuri pentru exercitarea funcției de director executiv al Fondului Român de Dezvoltare Socială	7
175. — Decizie privind numirea domnului Vladimir Ionaș în funcția de consilier la cabinetul prim-ministrului, în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului	7
176. — Decizie privind numirea domnului Adrian Niculescu în funcția de vicepreședinte al Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc.....	8
★	
Rectificări	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 637**

din 27 octombrie 2016

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5)
din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Elena Hach în Dosarul nr. 5.939/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.778D/2016.

2. La apelul nominal răspunde autoarea excepției de neconstituționalitate, Elena Hach. Lipsește partea Consiliului Superior al Magistraturii. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Având cuvântul, autoarea excepției de neconstituționalitate solicită admiterea acesteia și constatarea că dispozițiile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale în măsura în care se interpretează că judecătorii sau procurorii detașați la alte instituții decât instanțe sau parchete nu pot fi aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce contravine art. 16 alin. (1), art. 36, art. 37 și art. 53 din Constituție. Arată că, până la adoptarea Hotărârii nr. 902 din 23 august 2016, practica Consiliului Superior al Magistraturii a fost în sensul de a permite judecătorilor sau procurorilor detașați la alte instituții decât instanțe sau parchete să candideze la alegerile Consiliului Superior al Magistraturii. Totodată, susține că întreaga filozofie a art. 14 din Legea nr. 317/2004 are în vedere o singură dispoziție, și anume dreptul de a vota, nu și dreptul de a fi ales. Însă, Consiliul Superior al Magistraturii a interpretat dispoziția de lege criticată, ajungând la concluzia că există interdicția de a fi ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii, dar interdicțiile sunt de strictă interpretare (singura interdicție expresă folosită de legiuitor fiind aplicabilă judecătorilor și procurorilor stagieri). Astfel, se încalcă dreptul de a fi ales, prevăzut de art. 37 din Constituție, deoarece Consiliul Superior al Magistraturii este o autoritate publică pentru care legiuitorul constituant a prevăzut aceleași drepturi ca și pentru celelalte autorități publice. Prin urmare, consideră că sunt aplicabile dispozițiile art. 36 privind dreptul de vot și art. 37 privind dreptul de a fi ales, din Constituție. Or, aceste drepturi constituționale nu pot fi îngrădite decât în condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție. În final, susține că s-a făcut un abuz de putere din partea Consiliului Superior al Magistraturii și trebuie să se dea curs procedurii de alegere a membrilor acestuia așa cum ea a

fost începută, cu doi candidați din partea parchetelor de pe lângă curțile de apel, deoarece „întreaga filozofie a alegerilor se bazează pe două candidaturi”.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate, întrucât aceasta nu are legătură cu soluționarea cauzei în care a fost invocată, ce are ca obiect cererea de suspendare a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016. Pe fondul excepției de neconstituționalitate, consideră că art. 14 din Legea nr. 317/2004 are în vedere atât dreptul de vot, cât și dreptul de a fi ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Prin urmare, pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției, în principal, și de respingere, ca neîntemeiată, în subsidiar.

5. Având cuvântul în replică, autoarea excepției de neconstituționalitate precizează că recursul declarat împotriva sentinței prin care s-a soluționat cererea de suspendare a executării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016, se află pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

6. Prin Sentința civilă nr. 2.494 din 6 septembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 5.939/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.** Excepția a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea cererii de suspendare a executării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016, prin care s-a admis contestația formulată de procurorul Cristian Ban împotriva deciziei Comitetului Electoral de la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov privind admiterea candidaturii reclamantei, pentru alegerea în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii din partea parchetelor de pe lângă curțile de apel.

7. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, astfel cum rezultă din actul de sesizare, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor art. 16, art. 36, art. 37 și art. 53 din Constituție. În acest sens, susține că dispozițiile criticate interzic judecătorilor și procurorilor detașați la alte instituții decât instanțe sau parchete exercitarea dreptului de a alege membrii Consiliului Superior al Magistraturii, ceea ce contravine art. 36 privind dreptul de vot din Constituție. Autoarea excepției arată că, în măsura în care sintagma „la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii” ar fi interpretată (eronat, de altfel) în sensul că include nu doar interdicția de a alege membrii Consiliului, ci și pe aceea de a fi ales ca membru al Consiliului, o astfel de interpretare este de natură să încalce art. 37 din Constituție, privind dreptul de a fi ales. Or, dreptul la vot și dreptul de a fi ales sunt drepturi

absolute, care nu cunosc limitări și nici nu pot cunoaște limitări, decât în ipotezele expres reglementate de art. 53 din Constituție, ipoteze care însă nu sunt incidente în speță.

8. Pe de altă parte, autoarea excepției de neconstituționalitate susține că prin acordarea dreptului la vot și a dreptului de a fi ales doar judecătorilor și procurorilor nedetașați, precum și celor care au fost detașați la alte instanțe/parchete, nu și celor detașați la alte autorități decât instanțe/parchete, se creează un sistem de inegalitate între primele două categorii de magistrați și ultima, care aduce atingere art. 16 din Constituție. Prin aplicarea art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 se ajunge practic la excluderea judecătorilor/procurorilor detașați la alte autorități decât instanțe/parchete, de la posibilitatea de a participa la activitatea propriului organ de protecție profesională, aceștia neputând influența componența Consiliului Superior al Magistraturii, nici prin exercitarea dreptului de a alege membrii Consiliului, dar nici prin exercitarea dreptului de a candida, deci de a face parte din structurile Consiliului Superior al Magistraturii, în contextul în care fac parte din corpul magistraților.

9. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin notele scrise depuse la dosar la data de 12 octombrie 2016, autoarea excepției a invocat și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, susținând că, dată fiind interpretarea Consiliului Superior al Magistraturii a textului de lege criticat, acesta „apare ca fiind lipsit de previzibilitate”.

10. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** apreciază că „este discutabilă constituționalitatea prevederilor criticate, din perspectiva interzicerii dreptului judecătorilor și procurorilor detașați la alte instanțe sau parchete să candideze pentru locurile rezervate magistraților aleși în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, restrângerea exercițiului acestui drept nefiind justificată obiectiv”.

11. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

12. **Guvernul** consideră că interdicția reglementată de textul de lege criticat privește nu doar dreptul de vot, ci și dreptul de a candida (de a fi ales) pentru demnitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Pe de altă parte, dreptul de vot, prevăzut de art. 36 din Constituție și dreptul de a fi ales, prevăzut de art. 37 din Constituție sunt drepturi exclusiv politice, ce privesc procesul electoral și autoritățile prin care se exprimă suveranitatea națională. Prin urmare, aceste norme constituționale nu au relevanță în prezenta cauză, care privește chestiuni ce țin de alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 16 din Constituție, consideră, în esență, că „pe perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de judecător sau procuror, însă raportul de serviciu inițial al magistratului detașat se suspendă pe perioada detașării, în ceea ce privește efectele esențiale, fiind cedat temporar angajatorului la care s-a făcut detașarea”. Chiar dacă magistrații detașați își păstrează calitatea de judecător sau procuror pe perioada detașării, aceștia se află într-o situație diferită față de judecătorii și procurorii care își desfășoară efectiv activitatea la instanțe sau parchete, suspendarea raportului de serviciu inițial implicând și suspendarea exercitării unor drepturi inerente calității de magistrat, în cazul de față, a dreptului de a participa la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, norma criticată nefiind discriminatorie. În sens contrar, în favoarea admiterii excepției de neconstituționalitate, se poate observa că, în conformitate cu prevederile art. 7 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, „Membrii Consiliului Superior al Magistraturii se aleg din rândul judecătorilor și procurorilor numiți de

Președintele României”, această dispoziție neintroducând distincții suplimentare, după cum aceștia își desfășoară activitatea la instanțe sau parchete ori sunt detașați la alte autorități publice decât instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea. De asemenea, art. 58 alin. (3) din Legea nr. 303/2004 prevede că, pe perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de judecător sau procuror, ceea ce semnifică că aceștia se bucură în continuare de ansamblul drepturilor și obligațiilor prevăzute de Legea nr. 303/2004 și de Legea nr. 317/2004, inclusiv de dreptul de a candida pentru demnitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Din ansamblul prevederilor enunțate rezultă că judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât instanțele judecătorești sau parchetele de pe lângă acestea nu au drept de vot în cadrul adunărilor generale, însă li se recunoaște dreptul de a candida. De altfel, în discuție fiind restricționarea exercițiului unor drepturi, această interdicție nu ar putea fi dedusă pe cale de interpretare, ci doar din dispoziții exprese ale legii; or, Legea nr. 317/2004 nu prevede în mod expres că magistrații detașați la alte autorități publice decât instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea nu au dreptul la a candida pentru demnitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii. Așadar, întrucât art. 133 alin. (2) din Constituție prevede că cei 14 magistrați — 9 judecători și 5 procurori —, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii sunt aleși de adunările generale ale magistraților și validați de Senat, iar ceea ce este relevant este calitatea de magistrat a candidaților, se poate susține că, în măsura în care art. 17 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 este interpretat în sensul că interzice dreptul magistraților detașați la alte autorități publice decât instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea de a candida (de a fi ales) pentru demnitatea de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, este încălcat principiul egalității în fața legii prevăzut de art. 16 alin. (1) din Constituție, norma fiind discriminatorie.

13. **Avocatul Poporului și președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autoarei excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările ulterioare, având următorul cuprins: „*La alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete.*”

16. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 36 privind dreptul la vot, art. 37 privind dreptul de a fi ales și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. Ulterior sesizării Curții Constituționale, prin notele scrise depuse la dosar la data de 12 octombrie 2016, autoarea excepției a invocat și încălcarea dispozițiilor art. 1 alin. (3) și (5) din Constituție, deoarece textul de lege criticat „apare ca fiind lipsit de previzibilitate”.

17. Curtea reține că autoarea acesteia este procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, fiind detașată în prezent la Oficiul Național de Prevenire și Combatere a Spălării Banilor. În contextul alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în curs de desfășurare în anul 2016, autoarea excepției și-a depus candidatura la Comitetul Electoral de la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, candidatură ce a fost admisă, prin Hotărârea Comitetului Electoral al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, din data de 14 iulie 2016. Împotriva acestei hotărâri a Comitetului Electoral al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov a formulat contestație la Consiliul Superior al Magistraturii Cristian Ban, procuror general al Parchetului de pe lângă Curtea de Apel București, considerând că autoarea excepției nu avea dreptul de a candida, fiind detașată la o altă instituție decât o unitate de parchet. Contestația formulată de procurorul Cristian Ban împotriva deciziei Comitetului Electoral de la nivelul Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Brașov, privind admiterea candidaturii procurorului Elena Hach pentru alegerea în funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii din partea parchetelor de pe lângă curțile de apel, a fost admisă, în temeiul art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016. Procurorul Elena Hach a solicitat Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal, suspendarea executării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016. În cadrul acestui litigiu, reclamanta Elena Hach a invocat excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (5) și art. 16 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 317/2004, iar prin Sentința civilă nr. 2.494 din 6 septembrie 2016, Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, și a respins cererea de sesizare a Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 16 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 317/2004, întrucât acestea nu au legătură cu cauza. Prin aceeași sentință s-a respins ca neîntemeiată cererea de suspendare a Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016. Împotriva acestei sentințe civile, autoarea excepției a formulat, la data de 26 septembrie 2016, recurs ce se află în curs de judecare la Înalta Curte de Casație și Justiție.

18. Cu privire la admisibilitatea excepției de neconstituționalitate, având în vedere obiectul litigiului în cadrul căruia a fost invocată — respectiv soluționarea cererii de suspendare a executării Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 902 din 23 august 2016 —, Curtea reține că, în cazuri similare, a stabilit că „cererea de suspendare a executării actelor în condițiile art. 14 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 reprezintă o cerere conexă acțiunii întemeiate pe art. 7 și 8 din aceeași lege, cerere a cărei introducere este guvernată de principiul disponibilității” (a se vedea Decizia nr. 196 din 4 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 22 aprilie 2014, și Decizia nr. 756 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 11 februarie 2015, paragraful 17, pronunțate ca urmare a ridicării unor excepții de neconstituționalitate în cadrul soluționării unor cereri de suspendare a unor hotărâri adoptate de Consiliul Superior al Magistraturii). Prin aceleași decizii, Curtea a mai reținut că dispozițiile de lege criticate, constituind temeiuri ale hotărârilor emise de Consiliul Superior al Magistraturii și a căror

suspendare se solicită, au legătură cu soluționarea acțiunilor deduse judecătii. Mai mult, prin Decizia nr. 374 din 2 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 5 iulie 2016, paragraful 32, Curtea a reținut că doar o soluție definitivă de suspendare a actului Consiliului Superior al Magistraturii ar face inadmisibilă excepția de neconstituționalitate.

19. Având în vedere cadrul procesual în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate în cazul de față, și anume soluționarea cererii de suspendare a unei hotărâri a Consiliului Superior al Magistraturii, cerere respinsă prin Sentința civilă nr. 2.494 din 6 septembrie 2016, pronunțată de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal [prin care, de asemenea, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii], sentință civilă împotriva căreia autoarea excepției a formulat recurs, nesoluționat până la această dată, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate are legătură cu soluționarea cauzei în cadrul căreia a fost invocată.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că statutul constituțional al Consiliului Superior al Magistraturii este reglementat prin art. 133 din Legea fundamentală, cu denumirea marginală „*Rolul și structura*”, potrivit căruia Consiliul Superior al Magistraturii este alcătuit din 19 membri, din care: 14 sunt aleși în adunările generale ale magistraților și validați de Senat; aceștia fac parte din două secții, una pentru judecători și una pentru procurori; prima secție este compusă din 9 judecători, iar cea de-a doua din 5 procurori. Potrivit art. 54 din Legea nr. 317/2004, „*Durata mandatului membrilor aleși ai Consiliului Superior al Magistraturii este de 6 ani, fără posibilitatea reînvestirii. Judecătorii și procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, au calitatea de demnitar*”. În conformitate cu art. 16 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia funcțiile și demnitățile publice pot fi ocupate în condițiile legii, Legea nr. 317/2004 stabilește condițiile și procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii în secțiunea a 2-a: „*Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii*” a capitolului II: „*Organizarea Consiliului Superior al Magistraturii*”.

21. Referitor la condițiile de alegere și de participare la vot ale membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, Legea nr. 317/2004 prevede următoarele: judecătorii și procurorii, membri ai Consiliului Superior al Magistraturii, sunt aleși în adunările generale ale judecătorilor sau, după caz, ale procurorilor [art. 6 alin. (1)]; membrii Consiliului Superior al Magistraturii se aleg din rândul judecătorilor și procurorilor numiți de Președintele României [art. 7 alin. (1)]; nu pot fi aleși membri ai Consiliului Superior al Magistraturii judecătorii și procurorii care au făcut parte din serviciile de informații înainte de 1990 sau au colaborat cu acestea ori cei care au un interes personal ce influențează sau ar putea influența îndeplinirea cu obiectivitate și imparțialitate a atribuțiilor prevăzute de lege [art. 7 alin. (5)]. În ceea ce privește procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, Legea nr. 317/2004 stabilește, în art. 7—9, în esență, următoarele: candidaturile se depun la colegiile de conducere ale instanțelor și parchetelor care verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de lege de către judecătorii și procurorii care și-au depus candidaturile; colegiul de conducere al fiecărei curți de apel organizează propria adunare generală, adunarea generală a judecătorilor de la tribunalele și tribunalele specializate din circumscripția curții de apel și adunarea generală a judecătorilor

de la judecătoriile din circumscripția curții de apel; judecătorii/procurorii de la fiecare curte de apel/parchet de pe lângă curțile de apel, judecătorii/procurorii de la toate tribunalele și tribunalele specializate din circumscripția fiecărei curți de apel/de la toate parchetele de pe lângă tribunale și tribunalele specializate din circumscripția fiecărei curți de apel și judecătorii/procurorii de la toate judecătoriile/parchetele de pe lângă judecătoriile din circumscripția fiecărei curți de apel desemnează, în cele 3 adunări generale, prin vot secret, direct și personal, câte un candidat pentru funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii; Consiliul Superior al Magistraturii întocmește listele cu judecătorii și procurorii desemnați pentru a candida la funcția de membru al Consiliului Superior al Magistraturii, pe categorii de instanțe și parchete, liste care se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii și se transmit instanțelor sau, după caz, parchetelor, de către Consiliul Superior al Magistraturii; în vederea alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, în cadrul fiecărei instanțe și al fiecărui parchet se convoacă adunarea generală a judecătorilor sau, după caz, a procurorilor.

22. Având în vedere această reglementare, Curtea reține că secțiunea a 2-a a capitolului II: „Organizarea Consiliului Superior al Magistraturii” din Legea nr. 317/2004 secțiune intitulată „Alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii” (art. 6—21), prevede atât procedura de desemnare a candidaților, cât și procedura de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii. Potrivit art. 14 alin. (1) din Legea nr. 317/2004, în procedura de desemnare a candidaților și de alegere a membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, adunările generale sunt legal constituite în prezența a cel puțin două treimi „din numărul judecătorilor sau, după caz, al procurorilor în funcție, inclusiv cei delegați sau detașați de la alte instanțe sau parchete”. Așadar, având în vedere încadrarea normei criticate în ansamblul dispozițiilor Legii nr. 317/2004, Curtea reține că interdicția prevăzută de textul de lege criticat — art. 14 alin. (5), potrivit căruia „La alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii nu pot participa judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete.” —, vizează atât dreptul de a alege membrii Consiliului Superior al Magistraturii, cât și dreptul de a fi ales ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii. De altfel, în același sens este și Regulamentul din 24 august 2005 privind procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 14 septembrie 2005, care, la art. 7 alin. (6), prevede că „Judecătorii și procurorii detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete nu pot participa la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii.”, iar, în conformitate cu art. 9 alin. (2), „În procedura de desemnare a candidaților, judecătorii și procurorii pot candida numai în adunarea generală în care au drept de vot”.

23. Caracterul reprezentativ al mandatului de membru al Consiliului Superior al Magistraturii are în vedere persoanele care își desfășoară în mod efectiv activitatea de judecător sau procuror, atât în ceea ce privește participarea lor la adunările generale ale judecătorilor, respectiv ale procurorilor, cât și în privința posibilității de a candida pentru a fi ales membru al Consiliului Superior al Magistraturii. O consecință firească a acestor prevederi legale este aceea că judecătorii și procurorii detașați la alte instituții decât instanțe sau parchete nu pot participa la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, privită în mod unitar, cu cele două componente ale sale (depunerea candidaturii și participarea la adunările

generale ale judecătorilor și procurorilor în vederea alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii).

24. Analizând statutul judecătorilor și procurorilor detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete, Curtea observă că, potrivit art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, atât judecătorii, cât și procurorii pot fi detașați, cu acordul scris al acestora, pe o perioadă cuprinsă între 6 luni și 3 ani (cu posibilitatea prelungirii o singură dată, pentru o durată de până la 3 ani), la alte instanțe sau parchete, la Consiliul Superior al Magistraturii, Institutul Național al Magistraturii, Ministerul Justiției sau la unitățile subordonate acestuia, ori la alte autorități publice, în orice funcții, inclusiv cele de demnitate publică numite, la solicitarea acestor instituții, precum și la instituții ale Uniunii Europene sau organizații internaționale. Potrivit art. 58 alin. (3) din Legea nr. 303/2004, pe perioada detașării, judecătorii și procurorii își păstrează calitatea de judecător sau procuror și beneficiază de drepturile prevăzute de lege pentru personalul detașat, perioada detașării constituie vechime în funcția de judecător sau procuror, iar, după încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior.

25. Prin Decizia nr. 949 din 23 septembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 17 octombrie 2008, referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 58 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, Curtea Constituțională a constatat că „judecătorul sau procurorul detașat într-o funcție publică încetează să mai exercite funcțiile specifice judecătorului sau procurorului și exercită atribuții specifice funcției publice în care a fost detașat, în acest sens sunt și prevederile art. 58 alin. (5) din Legea nr. 303/2004, potrivit cărora, după încetarea detașării, judecătorul sau procurorul revine în funcția deținută anterior”.

26. Așadar, Curtea constată că dispoziția de lege criticată, care instituie interdicția judecătorilor și procurorilor detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete de a participa la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, este justificată, în mod obiectiv, de faptul că aceștia nu-și mai desfășoară activitatea la instanța/parchetul unde și-au desfășurat-o înainte de detașarea în altă funcție publică, încetând să mai exercite funcțiile specifice judecătorului sau procurorului.

27. Cât privește critica autoarei excepției, raportată la art. 36 și art. 37 din Constituție, Curtea reține că atât dreptul de vot, cât și dreptul de a fi ales sunt drepturi fundamentale, care fac parte din categoria drepturilor exclusiv politice, întrucât prin intermediul lor cetățenii participă în mod direct la guvernare. Astfel, potrivit art. 36 alin. (1) din Legea fundamentală, „Cetățenii au drept de vot de la vârsta de 18 ani, împliniți până în ziua alegerilor inclusiv.” Caracteristicile votului prevăzute la art. 36 din Constituție sunt precizate în art. 62 din Legea fundamentală, referitor la alegerea Camerelor, și anume votul este universal, egal, direct, secret și liber exprimat, potrivit legii electorale. Potrivit art. 37 alin. (1) din Legea fundamentală, „Au dreptul de a fi aleși cetățenii cu drept de vot care îndeplinesc condițiile prevăzute în articolul 16 alineatul (3), dacă nu le este interzisă asocierea în partide politice, potrivit articolului 40 alineatul (3)”, iar potrivit alin. (2) al aceluiași articol, „Candidații trebuie să fi împlinit, până în ziua alegerilor inclusiv, vârsta de cel puțin 23 de ani pentru a fi aleși în Camera Deputaților sau în organele administrației publice locale, vârsta de cel puțin 33 de ani pentru a fi aleși în Senat și vârsta de cel puțin 35 de ani pentru a fi aleși în funcția de Președinte al României.” Întrucât aceste drepturi

fundamentale sunt exclusiv drepturi politice, ele pot fi exercitate de către cetățeni numai pentru participarea la guvernare, pentru alegerea membrilor organelor reprezentative ale poporului. În acest sens, art. 2 din Constituție prevede că suveranitatea națională aparține poporului român care o exercită prin „organele sale reprezentative”, constituite prin alegeri libere, periodice și corecte, precum și prin referendum.

28. Având în vedere cele de mai sus, Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 36 privind dreptul de vot și art. 37 privind dreptul de a alege nu pot fi aplicabile, *mutatis mutandis*, în ceea ce privește condițiile și procedura alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, organ constituțional, care face parte din autoritatea judecătorească și care este garantul independenței justiției. În acest sens, sunt și prevederile art. 54 din Legea nr. 317/2004, potrivit cărora membrul Consiliului Superior al Magistraturii este demnitar și, prin urmare, procesul alegerii membrilor Consiliului Superior al Magistraturii este una dintre etapele consacrate de lege pentru ocuparea acestei funcții de demnitate publică, fiind incidente, așadar, și dispozițiile art. 16 alin. (2) din Constituție.

29. De altfel, Curtea reține că dreptul de a vota membrii Consiliului Superior al Magistraturii nu este un drept absolut, cum, de altfel, nu este absolut nici dreptul de a vota organele reprezentative ale poporului român consacrat de art. 36 din Constituție. În acest sens, trebuie avut în vedere că un drept absolut este opozabil față de toți, dar nu toate drepturile absolute sunt și intangibile. Drepturile intangibile beneficiază de o protecție absolută distinctă, pentru că exercițiul lor nu poate fi afectat de limitări sau derogări (permanente sau temporare), în nicio împrejurare (pe timp de pace sau război). În această categorie intră, de exemplu, dreptul la viață. Prin urmare, dreptul de a fi ales, chiar în varianta sa politică, poate comporta și comportă, în toate sistemele legislative, anumite limitări, între care și cea cu privire la categoria persoanelor eligibile (cu titlu exemplificativ, alte limitări ar fi restricții de vârstă, de conduită socială, de ocupație etc.).

30. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art. 16 din Constituție, în jurisprudența sa, Curtea a statuat că principiul egalității „presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea el nu exclude ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice” (Decizia Plenului nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994). Totodată, Curtea a reținut că art. 16 din Constituție „vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, nu și identitatea de tratament juridic asupra aplicării unor măsuri, indiferent de natura lor. În felul acesta se justifică nu numai admisibilitatea unui regim juridic diferit față de anumite categorii de persoane, dar și necesitatea lui” (Decizia nr. 53 din 19 februarie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 3 aprilie 2002, și Decizia nr. 1.615 din 20 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 8 februarie 2012).

31. Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, Curtea reține că dispozițiile de lege criticate, care interzic judecătorilor și procurorilor detașați la alte autorități decât la instanțe sau parchete să participe la alegerea membrilor Consiliului Superior al Magistraturii, nu creează discriminări în raport cu judecătorii și procurorii nedetașați sau detașați la alte instanțe sau parchete, câtă vreme cele două categorii de judecători/procurori, la care face referire autoarea excepției, sunt în situații juridice diferite.

32. Cu privire la dispozițiile art. 53 din Legea fundamentală, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale.

33. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Elena Hach în Dosarul nr. 5.939/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 14 alin. (5) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 octombrie 2016.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind unele măsuri pentru exercitarea funcției
de director executiv al Fondului Român de Dezvoltare Socială

Având în vedere Hotărârea Consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială nr. 1/I/ST din 10 februarie 2017 privind propunerea de exercitare, cu caracter temporar, a funcției de director executiv al Fondului Român de Dezvoltare Socială, transmisă prin Adresa nr. 386 din 10 februarie 2017, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/2.647/M.B. din 13 februarie 2017, precum și Adresa nr. 4.649/2016 formulată de doamna Liliana Vasilescu,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 19 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială, republicată, cu modificările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Art. 1. — Se constată încetarea exercitării funcției de director executiv al Fondului Român de Dezvoltare Socială de către doamna Liliana Vasilescu, începând cu data de 6 februarie 2017.

Art. 2. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Mihaela Peter, director adjunct, exercită atribuțiile directorului executiv al Fondului Român de Dezvoltare Socială, până la numirea directorului executiv, în condițiile legii.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 13 februarie 2017.
Nr. 174.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE
privind numirea domnului Vladimir Ionaș
în funcția de consilier la cabinetul prim-ministrului,
în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului

Având în vedere prevederile art. 1 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2007 privind stabilirea unor măsuri pentru reorganizarea aparatului de lucru al Guvernului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 99/2008, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 15 lit. c), art. 19 și al art. 21 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Vladimir Ionaș se numește în funcția de consilier la cabinetul prim-ministrului, în cadrul aparatului propriu de lucru al prim-ministrului.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Secretarul general al Guvernului,
Mihai Busuioc

București, 13 februarie 2017.
Nr. 175.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea domnului Adrian Niculescu
în funcția de vicepreședinte al Institutului de Investigare
a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc**

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 5 alin. (3¹) din Hotărârea Guvernului nr. 1.372/2009 privind înființarea, organizarea și funcționarea Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Adrian Niculescu se numește în funcția de vicepreședinte al Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc.

PRIM-MINISTRU

SORIN MIHAI GRINDEANUContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Mihai Busuioac

București, 13 februarie 2017.
Nr. 176.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2016 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 196/2005 privind Fondul pentru mediu, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 489 din 30 iunie 2016 (anexa nr. 5 la actul normativ de bază), se fac următoarele rectificări:

— la titlul coloanei întâi din tabel, în loc de: „(conform anexei nr. 1 la ...)” se va citi: „(conform anexei nr. 1 și anexei nr. 2 la ...)”;

— la primul rând, prima coloană, în loc de: „respectiv categoriile 1—2, 4—5 de la 15.08.2018” se va citi: „respectiv categoriile 1—2, 4—6 de la 15.08.2018”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 052142